

Aquesta tendència teatral busca conèixer la realitat per transformar-la a partir de certes tècniques i d'un seguit d'exercicis i jocs. T'ho expliquem amb més detall.

El Teatre de l'Oprimit pretén combatre estructures que es consideren opresores, **analitzant les relacions de poder**. Una altra característica seva és que **l'espectador o espectadora adopten un rol actiu**, passant també a prendre part a l'escenificació.

Aquesta modalitat teatral sistematitza diferents metodologies creades pel dramaturg [Augusto Boal](#) en els anys 1960, i està molt relacionat amb la **Pedagogia de l'Oprimit** de [Paulo Freire](#) i amb el **Teatre Èpic** de [Bertolt Brecht](#). Tot seguit pots conèixer dues entitats que tenen una gran experiència en Teatre de l'Oprimit.

Forn de teatre Pa'tothom

El [Forn de teatre Pa'tothom](#) és una entitat que es troba al barri del Raval de Barcelona i que està especialitzada en Teatre de l'Oprimit des de l'any 2000. Les seves accions estan encaminades a la **defensa dels drets humans** i a aconseguir el canvi social, cercant models socials alternatius i lluitant contra les situacions injustes. Paral·lelament han desenvolupat una **escola popular d'interpretació**.

La Montse Forcadas, que forma part de l'entitat, ens explica que treballen "amb el Teatre d'intervenció social **l'acompanyament de col·lectius, grups i lluites** que no són escoltades. Quan a un col·lectiu se li pregunta què vol dir mitjançant el teatre, els hi retornes una paraula robada per un sistema que els hi ha assignat un lloc invisible".

Com a exemple ens posa el següent: "si treballem amb presos, ho farem des del reconeixement de les **capacitats de pensar críticament**, que es converteix en una invitació per anar més enllà de la seva situació i/o mostrar-la en un escenari. El teatre no pot ser un lloc on es perpetui la 'desgracia' de les persones o grups que el treballen. Ha d'esdevenir un lloc on es mostrin les seves capacitats de transcendir socialment".

Al Forn de teatre Pa'tothom tenen la seva visió particular sobre el terme "inclusió social". Consideren que aquestes paraules "tenen una càrrega que li treu la dignitat als col·lectius, ja que indirectament se'ls qualifica d'exclusos. A més, genera confusions a altres nivells, com que necessiten caritat, i **Pa'tothom treballa més des de la solidaritat**".

NUS Teatre i Acció Social

Aquesta associació s'autodefineix com a "persones professionals en els àmbits de les arts escèniques o la recerca i acció psicosocial, i apassionades en ambdues". [NUS Teatre i Acció Social](#) duu a terme **formacions diverses** en arts escèniques i teatrals, fent èmfasi en el Teatre de l'Oprimit, LeCoq, la improvisació teatral, la dansa i el clown. També fan accions formatives en recerca psicosocial i acció socioeducativa des d'una **perspectiva comunitària, constructivista i sòcio-construcccionista** i en Treball de Processos.

Segons la Rocío Manzano i l'Andrea Calsamiglia, cofundadores de NUS, "el teatre és un **fet social**. Veiem un espectacle en un espai social, compartit amb altres persones. A diferència del cinema, que es pot veure en una sala o al sofà de casa, el teatre requereix una presència de qui actua i de qui 'especta'".

I afegeixen que posen sobre l'escenari "històries que tenen a veure amb dinàmiques de poder desiguals, per a visibilitzar-les i transformar-les. Això ens ajuda a **prendre consciència del que es valora i es prioritza a nivell social**, i de tot allò que queda al marge o s'invisibilitza. Posar-hi la lupa i intentar canviar-ho és una forma de transformar socialment. Aquestes històries són fruit d'un **procés creatiu col·lectiu**, ja sigui dels membres de NUS com de persones o grups amb qui treballem, i que s'identifiquen amb la temàtica que posem en escena".

Sobre la qüestió de la inclusió social, pensen que més que això "es tracta d'un **procés compartit per a transformar la desigualtat o la injustícia**, compartint estratègies, usant el teatre com a espai d'assaig per a la vida, i no tant la vida com a espai d'assaig per al teatre".